

Vědec českého původu Tomáš Guttman: O přemnožené Africe mlčí. Nás obětují. Házení peněz z okna? Pravda o „oteplení“

- CZ24 News | 9. června 2021

Klimatická kampaň působí největší škody tím, že odvádí pozornost od skutečné ekologické katastrofy, ve které se Země nachází kvůli přemnožení obyvatelstva v rozvojových zemích. „Žádat Afriku o snížení porodnosti je politicky nekorektní. Dnes je správné dovážet Afričany do Evropy a bojovat proti klimatu,“ upozorňuje v Izraeli žijící vědec českého původu Tomáš Guttman. Tak je to v souladu s novým náboženstvím sebeobětování za udržení teploty. I když ve skutečnosti kněží tohoto hnutí neobětují sebe, ale své země. „Klimatická“ opatření považuje za házení peněz z okna.

Na jakou stranu se stavíte ve vyhraněné diskusi o oteplování planety?

V této třicet let staré diskusi jde o názor, že Země se nebezpečně otepluje kvůli oxidu uhličitému z fosilních paliv, a proto musí obyvatelstvo demokratických zemí od základu a co nejrychleji změnit svůj život a tak dát příklad i lidem v ostatních zemích. Argumenty pro antropogenní oteplování se

během let měnily a zahrnovaly například bezprecedentní růst hladiny oceánů, potápějící se Maledivy, mizení ledních medvědů, růst počtu hurikánů, šíření pouští, hrozba zvýšené nemocnosti, hrozba zvýšení teploty o 6 °C a konsensus 97 procent všech vědců ohledně těchto argumentů.

Od počátku této diskuse jsem si všímал toho, že [**argumenty zastánců hypotézy antropogenního oteplování nejsou přesné**](#). Například, každý si může zjistit, že hladina oceánů roste ročně jen o 3 milimetry, což je růst pomalejší než za minulých 14 tisíc let, kdy se oceán zvedal v průměru o 9 milimetrů ročně; plocha Malediv se v posledních letech celkově zvýšila; počet ledních medvědů vzrostl za posledních 50 let třikrát; počet hurikánů se za posledních 150 let nezměnil; družicové snímky ukazují, že zeleň se na povrchu Země v posledních letech zvětšuje; je známo, že pouště se šíří při poklesech teploty, a ne při jejich růstu; je známo, že lidská nemocnost klesá s rostoucí teplotou; ani nejhorší scénáře OSN již nemluví o růstu 6 °C. A konsensus 97 procent je mýtus pocházející z chybné publikace z roku 2004, jejíž závěry byly vyvráceny, nemluvě o tisících špičkových vědcích, kteří se veřejně proti argumentům klimatických aktivistů vyjádřili.

Co vás vedlo k tomu, že jste ke zmíněným argumentům, kterými je veřejnost dlouhodobě živena, přistupoval s nedůvěrou?

Já sám jsem vystudoval fyzikální chemii, a proto k mé skepsi od počátku přispíval fakt, že v kampani proti rostoucí teplotě se angažují politikové a herci, zatímco špičkoví vědci jako například matematik Freeman Dyson, klimatolog Richard Lindzen či astronom Nir Shaviv se vyjádřili proti této kampani. Poslední z nich ukázal, že pozorované změny teploty korelují se změnami kosmického záření více než s koncentrací oxidu uhličitého v atmosféře.

V této diskusi jde dnes vlastně více o monolog než o diskusi. Jde o monolog západních elit, v jejichž čele stojí média, umělci a oportunističtí politikové. Tento monolog se mění v nové náboženství, jehož církví je Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC) při OSN. Tato nová církev vydává encykliky ve formě pravidelných Hlášení (Assessment Report), v nichž se nenápadně mění předešlé chybné úvahy a vytyčují se nové cíle v boji proti „oteplování“, které se během let dokonce nenápadně proměnilo ve „změnu klimatu“, čímž si bojovníci proti oteplování chtějí zajistit vedoucí pozice i pro případ eventuálního snížení teploty.

Názory odporující platným směrnici jsou brány jako kacířství. Vědci se bojí mluvit, aby nebyli ostrakizováni a nepřišli o místo. Nelze si nevzpomenout na potíže, které před více než 400 lety měli Giordano Bruno a Galileo Galilei, když se vyjadřovali proti tehdejšímu konsensu.

Je něco špatného na snahách o omezení uhlíku, které by mohlo vést k čisté atmosféře, i kdyby teorie oteplování nebyla správná?

To je klíčová otázka. Hypotéza antropogenního oteplování říká, že lidmi uvolněný oxid uhličitý, a v menší míře metan, způsobily růst teploty asi o 1 °C od začátku moderní průmyslové éry začínající kolem roku 1880 a že bez navržených opatření do konce 21. století vzroste o další 2 až 3 °C. Hypotéza je všeobecně vydávána za hotová fakta, ale dokázáno z ní není nic. Jako argument pro důležitost oxidu uhličitého pro růst teploty na Zemi byla svého času vydávána korelace mezi teplotou a koncentrací oxidu uhličitého během ledových dob, ale ukázalo se, že změny teploty nastávaly několik set let před změnami oxidu, takže změna teploty byla příčinou, a ne následkem. S rostoucí teplotou se totiž uvolňuje oxid uhličitý z oceánů. Kdyby rostoucí oxid uhličitý byl příčinou růstu teploty od roku 1880, pak by se obtížně vysvětlilo, proč teplota v letech 1940 až 1980 přestala růst.

Ohledně předpovědí IPCC, získaných z komplexních modelů, nejsou vědci zajedno.

Čím především by se dalo podepřít tvrzení, že na změny teploty nemá až takový vliv koncentrace oxidu uhličitého v atmosféře?

Výše zmíněný izraelský fyzik Nir Šaviv přesvědčivě ukázal, že změny teplot na Zemi více závisí na změnách kosmického záření než na změnách oxidu uhličitého, a to nejen pro období před 500 miliony lety, ale i pro období posledních 150 let. Hezkým příkladem této závislosti je pozorování Williama Herschela, objevitele planety Uran, který v roce 1801 popsal korelaci mezi vyššími cenami obilí na burze a nižším počtem slunečních skvrn. Méně skvrn totiž ukazuje nižší sluneční aktivitu, méně aktivní slunce vede ke slabší ochraně před vysokoenergetickým kosmickým zářením, toto kosmické záření vede k vyšší oblačnosti, a ta snižuje teplotu, což vede k menší úrodě obilí a jeho vyšší ceně.

Hypotéza IPCC tedy pravděpodobně správná není a oxid uhličitý nemá předpokládaný vliv. Tento oxid však není špinou, ale je nejdůležitější potravou pro fotosyntetizující rostliny a nepřímo tak i pro všechna zvířata. Spalování fosilních paliv vede samozřejmě i k tvorbě nežádoucích zplodin, jako jsou aerosoly nebo oxidy dusíku a síry. Tyto zplodiny však již byly omezeny na minimum jak v moderních spalovacích motorech, tak v moderních elektrárnách. Fosilními palivy by se samozřejmě plýtvat nemělo, protože jejich množství je omezené. Násilné omezení uhlíku by ale nic pozitivního nepřineslo; naopak, náhradní zelené technologie, jakými jsou přidávání oleje do nafty nebo stavění větrných elektráren vedou k nesmírným ekonomickým i ekologickým škodám.

Boj za zelenější a uhlíkově neutrální svět se stal dlouhodobě hlavní náplní Evropské komise, která tvrdě razí zavádění ekologických daní. Jaký postoj k ochraně klimatu zaujímá Izrael?

Ekologické problémy v Izraeli nechybí, je málo vody a vzácné háje jsou systematicky likvidovány požáry. V případě požárů jde výhradně o žhářství ze strany Arabů a Izrael mu čelí vysazováním nových stromů. Nedostatek vody Izrael vyřešil odsolováním mořské vody pomocí reverzní osmózy, čímž se stal nezávislý na deštích. Sluneční ohříváče vody v Izraeli máme všichni a byly běžné ještě před kampaní o změnách klimatu.

Na pařížské klimatické konferenci v roce 2015 vyhlásil Izrael za svůj cíl snížit produkci skleníkových plynů na 8,8 tun na hlavu v roce 2025, k čemuž má mimo jiné sloužit náhrada uhlí zemním plynem. To by neměl být problém, jelikož již v roce 2017 se produkovalo jen 9 tun plynů na hlavu, a Izrael náhodou objevil obrovské zásoby zemního plynu ve svých výsostných vodách. Sluneční panely jsou podporovány a lze je vidět na každém kroku, například jako autonomní zdroje na stanicích autobusů, nebo na střechách soukromých domů. Blízko Beer Ševy byla postavena jedinečná solární 120 megawattová elektrárna, ve které 50 tisíc počítačem řízených zrcadel odráží světlo do teplotního absorbentu umístěného na 260 metrů vysoké věži. Celkově však lze konstatovat, že ochrana klimatu našťastí zatím nepatří v Izraeli mezi vládní priority.

Na jednání hlav států a předsedů vlád zemí EU přišla předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová s tím, že celoevropské zavedení uhlíkové daně je nutným řešením. Co si o tomto návrhu myslíte a jaké důsledky to uvalení společné uhlíkové daně může mít?

Jestliže nevěřím v nutnost bojovat proti uhlíku, nevěřím tedy ani v nutnost uhlíkové daně. Důsledky samozřejmě závisí na velikosti daně. Vysoké ceny emisních povolenek by mohly vést k růstu cen paliv až o 100 procent. V roce 2018 vedlo daleko menší zvýšení cen paliv ve Francii k povstání žlutých vest.

V Evropské unii funguje systém obchodování s emisními povolenkami už od roku 2005, zatím se však omezuje jen na oblast energií, průmyslu a letectví. Šéfka Evropské komise se nyní vyjádřila pro celoevropské zdanění emisí uhlíku z dopravy a z budov, což podporuje také německá kancléřka Angela Merkelová. Tento krok by nutně hnal nahoru ceny benzínu i nemovitostí. Je namístě obava, že by se mobilita mohla zvrhnout v luxus, který nebude dostupný každému?

Emisní povolenky připomínají středověké odpustky. Kdybychom věřili, že spalování benzínu škodí a je hřích, bylo by správné zcela zakázat soukromou dopravu a bylo by nesprávné někomu za peníze emisi povolit. I kdybychom chápali zlost chudých, pro které by se auto stalo luxusem, nebyl by to argument proti dani, stejně jako rozbíjení strojů na počátku industrializace nebylo argumentem proti pokroku. Ale když si nejsme jisti, že uhlík škodí, nebudeme si jisti ani tím, že nové domy a nová auta si zaslouží jenom ti, kdo kampaně proti uhlíku organizují.

Objevují se varování, že tato daň dopadne právě jen na ty nejchudší, například domácnosti, které stále topí uhlím. V zemích, kde už uhlíkovou daň zavedli, dochází ke ztrátě pracovních míst a nárůstu zadlužení. Čím by se dopady na sociálně slabší daly kompenzovat především v těch chudších členských státech EU? Dá se na toto téma čekat střet mezi bohatými a chudými členy?

Ztráty pracovních míst v důsledku uvedené daně se dále zvyšují ztrátou míst v důsledku korony. Vlády reagují různými podporami a kompenzacemi, což vede k růstu socialistické ekonomiky. Jakékoli vyrovnání mezi státy EU závisí jen na odhodlání a agresivitě jejich představitelů hájit zájmy svých občanů. Fanatické sledování zelené stezky v bohatších státech, jako je Německo, by mohlo vést k ústupkům chudším státům, odhodlaným se bránit, podobně jako ustupuje celá Evropa největším asijským producentům skleníkových plynů.

Proti tomu, aby náklady nesli jednotlivci a rodiny, se vyslovil maďarský premiér Viktor Orbán. Dokonce odhadl i cenu, kterou by průměrná maďarská rodina platila za boj s klimatickými změnami. Jedná se údajně o 20 tisíc forintů měsíčně, tedy přibližně 1 464 korun. To považuje za nepřijatelné. Podle něj by měly za znečišťování platit velké společnosti. Copak je ale myslitelné, že by si uhlíkovou daň nedaly do nákladů nebo nepřišly s jiným fíglem, jímž by tento náklad přenesly na spotřebitele?

Jestliže věříme, že zaplacením 1 464 korun odvrátíme skutečnou katastrofu, pak to není tolik peněz, ale jestli jde o hození peněz do kanálu, pak ano. Ani velké společnosti by neměly házet peníze do kanálu. Samozřejmě jde hodně o předstírání. Málokdo opravdu věří v teplotní katastrofu, každý se snaží přežít tu kampaň a co nejméně trazit, podobně jako jsme to znali v době reálného socialismu.

Máte pravdu, že velké společnosti jsou lépe vybavené na to, aby ztráty převedly na malé spotřebitele. Pomocí kamarádů ve státním aparátu mohou získat úlevy a podpory, mohou snížit platy a jejich

odbočky mohou podle potřeby propouštět nebo zkrachovat.

Bude mít na Českou republiku zásadnější vliv, jestli ve volbách zvítězí Pirátská strana, která má velice blízko k německým Zeleným a klade na ekologii mnohem větší důraz než ostatní strany, nebo vzhledem k členství v EU je z tohoto pohledu skoro jedno, kdo bude u nás v nejbližších letech u moci?

Slovně kladou Piráti na ochranu klimatu důraz, ale vládnoucí populisté tu ochranu klimatu provozují v praxi. Kdo obarvil českou krajinu žlutými řepkovými lány? Nebyli to Piráti. Takže i populisté a bývalí komunisté se v nové Evropě hezky zabydleli. Ať bude u moci v Česku kdokoli, proti vnější síle se asi nikdo nepostaví.

Co může další chystaný klimatický balíček pro Evropskou unii v příštích letech ekonomicky znamenat ve světle toho, že v ostatních částech světa boj proti zhoršování klimatu zdaleka nedosahuje horlivosti EU?

Zatímco v Evropě klesla spotřeba uhlí na polovinu, celosvětově vzrostla o 75 procent. Zatímco EU snížila emise o 1 miliardu tun mezi lety 2006 a 2019, Čína za stejnou dobu emise zvýšila o 3,8 miliard tun. Nepřátelé Západu samozřejmě těží z proti-klimatického boje, stejně jako z politické korektnosti a z koronové epidemie. Evropa bude klesat, doufejme, že pomaleji než volným pádem. Mimoevropské země prodělají vůči Číně a Rusku o to méně, o kolik lépe se jim podaří ubránit se proti zmíněným moderním trendům.

Považujete za pravděpodobné, že by do deseti či patnácti let EU od opatření směřujících k zelenějšímu a uhlíkově neutrálnímu světu začala couvat, pokud se k ní ostatní svět a především Čína nepřidají? Nebo už je toto uvažování v Evropě tak silně zakořeněné, že cesta zpátky nevede?

Nevidím sílu, která by přiměla Čínu přidat se k sebedestruktivním opatřením, Čína bude maximálně něco předstírat. Německo, které zavleklo Evropu do dvou tragédií v minulém století, se však zdá ztracené. Vezměme například absurdní bionaftu, kterou se Evropa naštěstí rozhodla v roce 2018 omezit. Německo bylo v jejím použití na prvním místě, v roce 2007 se spotřebou třikrát vyšší než druhá Francie a devětkrát vyšší než třetí Rakousko. Navíc se Německo rozhodlo zrušit uhlíkově neutrální jaderné elektrárny.

Snad lze doufat, že v jiných státech se vyskytnou lidé, kteří Evropu nebo alespoň svůj vlastní stát zastaví před pádem do propasti. Vědci zklamali, ale snad se nějakí iniciativní politikové odváží odvolat k selskému rozumu a obrátit kormidlo. Je jasné, že nosorožci, tygři, asijské sloni a orangutani nejsou na vyhynutí kvůli zvýšení teploty o jeden stupeň. Vždyť denní změny teploty bývají někde až 40 °C a roční změny někde až 60 °C. Avšak zmíněná zvířata žijí na Sumatře, kde pod tlakem evropských směrnic vykáceli pralesy a zavedli pěstování palmového oleje. Olej byl přidáván do nafty, ale ukázalo se, že bionafta vyprodukuje více skleníkových plynů než nafta bez oleje. Proto byla bionafta nenápadně do budoucna zrušena, ale zvířata již nikdo nezachrání.

Jedna cesta, která nepomáhala, ale škodila, evidentně Evropě jako poučení nestačila. Na

úrovni EU se přijímají další nesmyslná opatření. Co k tomu říci závěrem?

Z oceánů mizí tuleni, želvy, delfíni a žraloci. Stavy ryb v oceánech klesly na polovinu. Neděje se tak kvůli jednomu stupni Celsia. Teploty oceánů se na Zemi pohybují mezi -2 °C a 30 °C, takže změna o jeden stupeň nemůže žádnou populaci ohrozit. Vše živé mizí kvůli přemnoženému obyvatelstvu v rozvojových zemích, které je třeba nakrmit. Zatímco v Evropě vzrostl počet lidí za 50 let jen o 15 procent, v Africe to bylo o 250 procent.

Žádat Afriku o snížení porodnosti je politicky nekorektní. Dnes je správné dovážet Afričany do Evropy a bojovat proti klimatu. Tak je to v souladu s novým náboženstvím sebeobětování za udržení teploty. I když ve skutečnosti kněží tohoto hnutí neobětují sebe, ale své země. Největší škody působí klimatická kampaň tím, že odvádí pozornost od skutečné ekologické katastrofy, ve které se Země nachází kvůli přemnožení obyvatelstva v rozvojových zemích. Součástí dnešní politicko-korektní ideologie je zesměšňování obav z populační exploze.

Tipnul bych si, že Evropa sama cestu zpět nenalezne. Chtěl bych věřit, že by to opět mohla být Amerika, která Evropu zachrání, ale po nástupu Demokratů v USA jsou dnes šance nevelké.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>